

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

“Yolun Yarısını Geçtik...”

Çağrı Bağatur TAC'81

TAC'81 Mezunlarından Av. Dr. M. Çağrı Bağatur'un kurucusu ve ortağı olduğu Bağatur Avukatlık Bürosu, Türkiye Kalite Derneği'nin düzenlediği Ulusal Kalite Hareketi çerçevesindeki "17. Ulusal Kalite Kongresi"nde Mükemmellikte Yetkinlik belgesi (ödülü) almaya hak kazanmıştır.

Bağatur Avukatlık Bürosu'nun aldığı ödül; Türkiye'de ve Avrupa'da ilk kez bir hukuk bürosuna verilmektedir. Mükemmellikte Yetkinlik Belgesi 24-26 Kasım tarihleri arasında İstanbul, Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda yapılan törenle Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül tarafından verilecektir. Konuya ilişkin olarak "Önce Kalite Dergisi" Kasım sayısında ortağı Av. Jülide Işıl Bağatur'un yayınlanan röportajı ektedir.

1. Ulusal Kalite Hareketine katılmanızı hangi ihtiyaç(lar) gerekli veya zorunlu kıldı?

Çalışma alanımız "hukuk" hayatın her an içinde, yaşayan, gelişen bir alan. Ülkemizde özellikle hukuk alanında kaliteye ilişkin ciddi sorunlar var. Herhangi bir yerde ve zamanda, hukukla - yargıyla bağlantılı bir hizmet almak istediğinizde bunu açıkça gözlemlemeniz mümkün. Çağdaş ve sosyal devlet bir devlette birey yargıya, hukuk sistemine güvenmeli. Bizler, bu sistemin içinde yer alan bir hukuk bürosu olarak kaliteye ve değişimin gücüne inandık; insana, insanın içindeki sınırsız potansiyele güvenerek yola çıktık. Ulusal Kalite hareketine gönül verdik; çünkü birey ve toplum olarak her alanda iyi örneklerle ihtiyacımız vardı; sadece düşünen, konuşan değil, "yapan" insanlara. Hukuk alanında ilk olmayı hedefledik, hukukçuların da bu sisteme, anlayışa, harekete, adına ne dersiniz deyin "kalite"nin içinde olmalarını, buradaki deneyimlerini dışarıya taşımalarını istedik.

2. Hukuk hizmeti ile "kalite" arasında, mantıklı bir ilişki kurmanın bilinen güçlükleri var. Bu ilişkiyi siz, bütün hukuki hizmetlere genelleştirilebilecek şekilde açıklar mısınız?

Hukuk terimi ile aklımıza hep problemler, uyumsuzluklar geliyor ve uyumsuzluğun olduğu yerde kalitenin nasıl olup

da olacağına dair bir kuşku uyanıyor insanın zihninde. Esas itibarıyla ise hukuk, temelinde, uyumsuzluğu değil insan ilişkilerini konu alıyor. İnsanın olduğu her yerde ise "özgür irade" - seçme şansı ve kalite var elbette. Hukuk; tıpkı sağlığınıza gibi var iken kıymetini pek bilemediğimiz ancak kaybettikten sonra önemini farkına vardığımız bir alan. Yaşamsal bir alan; her yerde ve her an var. İyi - süratli-adil- toplumun ihtiyaçlarına uygun bir şekilde işlediğinde, varlığını hissetmiyoruz ki olması gereken de bu esasında. Bizler, millet olarak konuşmaya utanıyoruz ama kavga etmeye utanmıyoruz, soğukkanlı değiliz. Koruyucu - önleyici hukuk hizmetlerinin, danışmanlık hizmetlerinin ülkemizde gelişmesi gerekiyor. Örneğin koruyucu hukuk hizmetleri eğer ülkemizde yeterince gelişmiş olsaydı, Yargı bu kadar çok "belki de çok kolay bir şekilde önceden çözülebilecek" sorunla boğuşuyor olmazdı.

3. Ulusal Kalite Hareketi'ne katılıp belli bir mesafe aldıktan sonra hizmetlerinize yansıyan kalitenin sonuçlara yansımaları nasıl oldu?

İyi başlayan, sabırla, emek vererek, inanarak "iyi" yapılan işlerin iyi sonuçlara ulaşması da kaçınılmaz oluyor. Her

MEZUNLARDAN

Çağrı Bağatur TAC'81

şeyden önce arkadaşlarımız arasında "biz" bilinci oluştu; ekip ruhunun varlığını hissediyoruz her yerde. Profesyonellikle bütünleşen insani duyarlılık; işte kalite! Sonuçlarımızda en çok başardığımızı düşündüğüm şey "birlikte ağlayıp - birlikte gülebilmemiz" idi. Ortak değerlerimizi bilenler bilmeyenlere öğretti. İşimiz zor; aslında uğraştığımız alan aynı zamanda bir sanat. Yine de bazen sabırsız-sinirli sesler yükseliyor ofis ortamında ancak herkes birbirine değerlerimizi söylüyor; "yorum yapmasor" "hiç bir şeyi kişisel alma" "etinden gelenin en iyisini yap sadece"

Ofisimizi işimizi daha iyi idare etmeyi başardık, müvekkillerimizin beklentilerinin, ihtiyaçlarının neler olduğunu "onlar henüz kendilerine sormadan önce" sorgulamayı başardık. Eğitim bizim için önemliydi, sürekli gelişme ve değişimde eğitimin gücüne inandık. Hem eğitimler aldık hem de eğitimler verdik.

Bizler, kaliteye inandık. Yaptığımız işin nasıl yapılsa; en iyi sonuçları elde edebileceğini sorguladık, bunu başarmaya çalıştık. Müvekkillerimize önem verdik, çalışanlarımıza önem verdik. Hepimiz kocaman bir bütünün parçalarıydık esasında. Sonuçlarımızı sürekli denetledik, olmayana değiştirdik, düzelttik. Tabii başarı bu yaklaşımların sonucu olarak kendiliğinden geldi.

4. Ekleme istediğiniz konular

Türkiye Kalite Derneği'ne ve Ulusal Kalite Hareketi katılımcılarına, gönül verenlere teşekkür ediyorum. Her şey bizde başlıyor ve bitiyor. Ülkemizin, özellikle bu dönemde; çağdaş, aydınlık örnekler ihtiyacı var. Hukuk alanında bir çok yeni yasal düzenlemeler yapıldı, yapılmakta. Dolayısıyla başarılı örnekleri çoğaltmak gerekiyor bir an önce. Ben diğer hukuk alanında çalışan tüm paydaşları Ulusal Kalite Hareketi'ne katılmaya davet etmek istiyorum.

Bu söyleşi olanağı için çok teşekkür ederim.

Av. Jülide Işıl BAĞATUR
BAĞATUR AVUKATLIK BÜROSU

2010/Sayı: 1

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

**TAC'63
Metin Acet'in
ardından...**

**TAC Frankfurt
buluşması...**

**TAC'de vazgeçilmez gelenek:
Minyatür Futbol**

**TAC'DE
"KARİYER GÜNÜ"
2009/2010**

**Başarıya
doymayan
TAC'li;
Serhan
Antalyalı**

**TAC Londra
buluşması...**

İÇİMİZDEN BİRİ

Faruk Bozbey TAC'64

TAC'81 Çağrı Bagatur ile röportaj...

"TAC 64" mezunu ve Mülkiye tahsilinde hukuk yalamış ve hayatın gerçekleri içinde hukuk ile iç içe olmuş bir ağabey olarak, İstanbul'da eşi ile birlikte avukatlık yapan Çağrı Bagatur kardeşimizin gerek avukat ve gerekse çağdaş ve örnek bir insan olarak ününü duymuştum. Kendisinden önce, Adana'nın 70'li yıllardaki efsane belediye başkanı olan, sevgili babası merhum Ege Bagatur'u da tanırdım. Hele yanında iki tane de genç TAC'li avukat istihdam ettiğini duyunca bu röportajı yapmanın artık farz olduğunu düşündüm.

Umarım, TAC BİZLETTER okuyucuları da yakından tanımaktan memnun olacaklardır. Şimdi TAC'li avukatımızı kendisinden dinleyelim .

Sevgili Çağrı, TAC'ye gelmeden önceki hayatından, aileden ve çevrenden biraz bahsederek lütfen kendini tanıtır mısın?

Adanalıyım. Ancak tüm çocukluğum ve gençliğim annemin görevi nedeniyle Adana Çimento Fabrikasında geçti. Doğanın içinde bugün extreme sporlar olarak adlandırılan şeyleri yaparak büyüdüm. Babam da avukattı. Bir dönem Adana Belediye Başkanlığı yaptı. Annem Çimento Fabrikasının Hukuk Müşavirliğini yürüttü. Benden yedi yaş küçük bir erkek kardeşim var; adı Artuk.

TAC'ye ne zaman ve nasıl girdin ? TAC 'deki hayatınla, önceki hayatın arasında gözlemlediğin başlıca farklar nelerdi ?

İlkokulu Adana Kolejinde okudum. TAC gibi orada okumamın nedeni annemdir. Çok büyük fedakarlıklarla bizleri özel okullarda okuttu. TAC'ye hazırlanırken hiç unutmam, hocam İnek Nevzat'tı. Okul tüm gündü. Ders için Yeşilova Kulübüne gelirdim. Renkli kalemler kullandığını ve çok güzel yazısı olduğunu hatırlıyorum. O beni TAC'ye giremeyeceğime kesinkes inandırmıştı. O sırada annem beni herkesin gittiği o günün dershanesi Keskin'e götürdü. Sahibinin, eğer bu çocuk girmezse kimse giremez dediğini duyunca kendime güvenim arttı. TAC'ye altıncı sınıfa girdim. Yıl 1974 idi. TAC'de evci yatılı okudum. Evimiz şehirden uzakta, lojmanda idi. Çok az çocuk hepsi topu topu dört kişiydik. TAC'de ise koca bir salon dolusu adam, bir sürü

arkadaş. Tek değişmeyen, ranzada büyümüştüm, yine ranzada yatıyordum. Bir de, hiç kız yoktu lojmanlarda, okulda da aynıydı. En büyük fark ise, okulda özgürdük akşamları. Yatma saati belli bile olsa, istediğimiz saatte uyurduk.

TAC'deki okul hayatın nasıl geçti? Örneğin en yakın arkadaşların kimlerdi? Başarılı bir öğrenci miydin?

Okul yaşamımı Mezuniyet Yılığımı anlatıyor. Liseye kadar arkadaşlık ettiğim kişiler, ya okuldan atıldı veya sınıfta kaldı. Ömer Tarman, Bülent Dikmen, Abdülhak Ağaoğlu. İlk yıllar biraz fazla haşarıydım. Lise'ye başladığımız yıl Mr. O'Dea'den ilk sınavda nasıl oldu ise, bir yedi aldım

İÇİMİZDEN BİRİ

Faruk Bozbey TAC'64

tüm yaşamım değişti. Ciddi söylüyorum. Lise yıllarında daha çok Hakan Küçüker, Tayfun Açar ve Oğuz Dinç ile arkadaşlık ederdim. Son yıl Öğrenci Birliği Başkanlığı yaptım. Lisede başarılı bir öğrenciydim.'

TAC'de unutamadığın anlar veya anılar var mı? Mutlaka vardır. Anlatır mısın?

Bir dolu anım var. Bir tanesi ilk geldiğimizde bizden önceki son sınıflar tüm tahta ranzaları yakmışlar, bizden sonrakiler bunlar da artık yatmasın diye birkaç hafta yer yatağında yattık. İdare, okula alışalım diye, üç hafta bizi kimseyle görüştürmüyordu. Denize götürdüler, hafta sonu her yer denizanasıydı, millet denize girdi. Sonuçta denizanasları savaşı oldu. Son sene lise bir, iki, üçten toplama bir futbol takımıyla Tarsus Şampiyonu olduk. Uzatmalarda attığım kornere, Ali Çekiç'in vurduğu bir dömvole ile Cengiz Topel'i 1-0 yendik. Bugün bile o heyecanı hatırlıyorum. Bir de, Lise 1 iken Lise 3'ü benim attığım gollerle yenip, şampiyon olmuşuk futbolda... O yüzden sahada ve saha dışında uğradığım eziyeti hep hatırlarım. '

Hangi yılda mezun oldun?

1981 mezunuyum.

Üniversiteye nasıl girdin? Neden hukuk branşını seçtin?

Üç nesil hukukçu bir aileden geliyorum. Dedem, babam, annem, teyzem, eniştem, eşim ve ben hepimiz Ankara

Hukuk Mezunuyuz. Babam doktor olmamı istedi diye, ilk dört sıraya hep tıp yazmıştım. Beşinci sırada puanı yüksek olduğu için, o yılların gözde mesleği tekstil mühendisliği vardı. Sonra altıncı sırada Ankara Hukuku yazmıştım. İçten içe, istediğim hukuktu. Kazandım. Babam hiç memnun olmadı.

İdealin ne idi?

Adalet, hak kavramı benim yaşamımda hep önemli olmuştur. Haksızlıklara bana yapılınsın, başkasına yapılınsın, hep başkaldırmışımdır. Bu nedenle hukukçu olduğuma hep memnun oldum. İdealim, ilham vermek ve böyle gelmiş böyle gitmez dedirtebilmektir.

Yani, sen de hak, hukuk, eşitlik, adalet savaşçısı ve memleket sevdalısı olan, benim zamanlarımdan efsane belediye başkanı, baban gibi mi olmak istiyordun? İdolun baban mıydı?

Evet, babamdır. İşçi çocuğu olarak zor koşullarda hukuk okumuş. İdealist bir insandı. Halkın malını korumak uğruna korkmadan silahın üzerine yürümüş. Nedenini sonraları öğrendim. Devlet, eşkiyadan kaçmaz demiş. Yürekli ve dürüst bir adamdı. Kendi kişisel yaran için bile olsa, asla doğru bildiğinden şaşmazdı. Bugün onun da adının geçtiği bir anı kitabını okuduğumda ne kadar ileri görüşlü olduğunu bir kere daha gördüm. Her adının geçtiği yerde, Adana halkı tarafından iyilik ve güzellikle yad ediliyor. Öyle bir babanın oğlu olmaktan her zaman gurur duyuyorum.

Avukatlık mesleğine nasıl ve nerede başladın?

Avukatlığa Adana'da, askertikten hemen sonra, 1987 yılında babam ve eşimle birlikte başladım. Babamın 1966 yılında kurduğu büroya ortak olduk. O gün bugündür o bayrağı taşımaya gayret ediyoruz.'

Eşin ile nerede tanıştın?

Eşim, yol arkadaşım İşil ile, 1981 yılında hukuk fakültesindeki okul sıralarında tanıştım. Babam, oğlum sen kızla arkadaşlık nedir bilmezsin gider birine aşık olursun demişti. Aynen de öyle oldu. İyi ki de olmuş. Yaklaşık 28 yılı bulan bir aşk ve arkadaşlık bizinkisi...

İÇİMİZDEN BİRİ

Faruk Bozbey TAC'64

Gözlemlediğim kadarıyla sevgili eşin de senin gibi, Bagatur Avukatlık Bürosunun temel direği olan bir avukat... Senin ağzından söylemek gerekirse, eşinin mesleğine olumlu katkıları nelerdir?

Hep söylerim eşim yaşamda benim başıma gelen en iyi şeydir diye. Yol arkadaşım olduğu için ona minnettarım. Birbirimizi tamamladığımızı düşünüyorum. O sakın güç konumundadır. Eline aldı mı, bir işi bitirmeden bırakmaz. İnsan ilişkilerinde çok başarılıdır. Ben de ne eksikse onda tamdır anlayacağınız. Sınıf arkadaşlarımdan birçoğu "ya bunun kız kardeşi falan yok mudur, bir yerde babasının çapkınlığı falan onu da ben alsam diye" bana takılırlar. Yoktur, ışıl bir tanedir.

Bence sizin bu mutlu birlikteliğiniz genç nesillere örnek teşkil ediyor. Ne mutlu...

Meslek hayatında toplum ile paylaşabileceğin, enteresan davalar oldu mu? Biraz anlatır mısın?

Meslek sırnına özen göstererek, birkaç tanesini anlatabilirim. Sınıf arkadaşlarımdan çoğunu, yaklaşık on kişi, ben (aslında ışıl) boşadım. Hiç birisinin burnu kanamadı (onlar ne demek istediğini anlarlar). Bana güvenip ikinci, hatta üçüncü evliliğini yapanlar var. Hep dedim, "birinci benden, ama ikincide para alırım" diye. Bir Amerikalı anneye ABD'den kaçırılan çocuğunu bulup, hiçbir uyumsuzluk çıkmadan, teslim etmişim. Bir seferinde İncirlik Kasabası'ndan işlenen bir cinayete ilgili, "ben işledim" diyen genç bir delikanlıyı bana getirmişlerdi. İnanmadım. Çocuk daha sonra suçu üstlendiğini kabul etti. Ben, doğru bulmadığım için, davayı almadım. Çocuğu ikna da edemedim. Sonra, savcının hem o çocuğu, adaleti yanıltmaktan, hem de gerçek katili tutukladığını duydum.

O zaman BİZLETTER vasıtasıyla TAC'lilere duyuralım da, artık sana güvenerek boşanmasınlar!..

TAC'nin, okul ve ortam olarak, sana katkıları nelerdir? Bugüne kadarki hayatında "TAC farkı" sence nedir? Nerelerde ve nasıl karşına çıkıyor?

Babam, benim yaşamımdaki pusuladır. TAC'de yaşam haritamdır. Orada öğrendiklerimle, yaşadıklarım ile ve

arkadaşlıklarım ile beslendim, büyüdüm. Başım mı sıkıştı, arkadaşlarımı ararım. Derdim mi var, onlarla konuşurum. En güzel anlarım; TAC'deki arkadaşlarımla paylaştıklarımdır. Bir yerde bir farklılık yarattım ise, geri döner bakarım TAC'nin izlerini görürüm. Biliyorsunuz, Kalite Demeğinden, bir avukatlık bürosu olarak, ilk kez biz ödül aldık. Bu ödül töreninden önce Lütfi Kırdar'da büyük salona giriş için bekliyorduk. Bir yanımda, Büyük Ödülü almak için, Ali Rıza Ersoy (TAC 75), diğer yanımda Yetkinlik Ödülü almak için Kalder Başkanlarından Yılmaz Argüden (TAC'76) duruyordu. Herkese dedim ki "ne varsa TAC'li'lerde var. Bakın, Türkiye'nin liderliğini yine biz yapıyoruz. Binlerce kişinin arasından, üçümüz de sırayla, çıkıp ödülleri almıştık. Bu bir tesadüf olamaz. Hepimizin içinde farklı yöne gitmeye bizi yönelten bir duygu var. Bu konudaki teorim şu benim: Hani o ters çevrilmiş olan musluklar var ya, ne olmuşsa bizlere, o ters musluklardan yedi sene süreyle su içtiğimiz için olmuştur. Bir adama, 40 kere deli dersin, deli olmuştur. Ya, ters akan musluktan su içerse ne olur? Sanırım dibine kadar TAC'li olur."

Tanınmış, genç ve iyi bir avukat olarak biliniyorsun. Sence, Türkiye'de hukuk nasıl işliyor?

Bu soruda iyimserliğimi pek koruyamayacağım. Söyleyeceklerim, başta siz olmak üzere, herkesin başına iş açabilir. Öncelikle şunu belirtmek isterim. Her işte olduğu gibi hukuk konusunda da işini namusuyla adam gibi yapanlar var. Ancak maalesef azınlıklar ve gittikçe daha da azınlığa düşüyorlar. Bir yandan çok güzel gelişmeler oluyor. "Ulusal Yargı Ağı Projesi" (UYAP) yaşama geçiriliyor. Gündelik

İÇİMİZDEN BİRİ

Faruk Bozbey TAC'64

yaşamımızda önemli değişiklikler olacak. Ancak hi-tech, hi-touch demek değil. Yani, yüksek teknolojiyle birlikte hukukun işlenmesini sağlayamazsınız. Hukukun asıl işlevi, insanlar arasında uyuşmazlık çıkmasının önünü kesmek olmalıdır. Çünkü kaynaklar negatif bir enerji için israf olup gidiyor. Buna karşılık biz ne yapıyoruz. 50'den fazla hukuk fakültemiz var. Her mezun, isterse, avukat olabiliyor. Pekli, avukatlar nasıl para kazanıyorlar, nereden besleniyorlar? Uyuşmazlıktan. Çünkü biz avukata önleyici hukuk adına para vermeyi sevmiyoruz. Böyle bir yapıda, Türkiye'de hukuk hiç iyiye gider mi? '

Hangi tip davalara bakıyorsunuz?

Ben Bagatur Avukatlık Bürosunu, bir şirket hastanesine benzetiyorum. Şirketler bize gelirler, her türlü konularında onlara hizmet sunarız. Bizim aramızda yoksa, konunun uzmanını buluruz. Kurumsal yapılara daha çok hizmet veriyoruz. Rekabet, ticaret, iş, inşaat, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve reklam hukuku yoğunluklu iş ve dava konularımızı oluşturuyor.

Anlaşmazlıklar ile ilgili olarak, dava açmak vs. için sana başvuranlara neler tavsiye ediyorsun?

Bir davanın, başlamasıyla tamamen bitmesi arasındaki süre yaklaşık 3 ila 5 yıldır. Hiç kimseye, mecbur kalmadıkça, dava açmasını önermem. "En kötü sulh, en iyi hükümden üstündür" anlayışını hep önde tutarım. Babam, "Sana

başvuran herkes haklılık hastalığına yakalanmıştır. Sen onun gerçekten de haklı olduğunu bulmalısın" derdi. Bizim işimiz aslında budur. '

Genel olarak, Türkiye 'de dava açmak isteyenlere önerilerin nelerdir?

Bizim sivil hukukumuz, Roma Hukukunu temel almıştır. Yazılı kanıtlar bir davanın çözümü için asıldır. Oysa bizim kültürümüz sözlüdür. Son dönemlerde duyduğum ve çok beğenip kullandığım bir söz var: Biz Türkler konuşmaya utanırız, ama kavga etmeye utanmayız diye. İşte ilk yapılması gereken, sanırım, bir işe başlarken, hatta evlenirken bütün olasılıkları konuşmak olmalı. Avukata giden bir davacı, avukata işin sadece iyi değil, kötü senaryosunu ve sonuçlarını da sormalı. Bugün artık davaların sonuçları, mali bakımdan, ciddi bedellere neden olabiliyor. Avukatınızdan, önce bir güçlülük / zayıflık analizi yapmak isteyerek, işe başlayın. '

Toplantı salonundaki vitrinde TAC flaması yanında birçok ödül, şilt ve takdirname görüyorum. Belli ki ödüller alan, mesleğinde de takdir edilen bir avukatsın. Bundan sonraki hedeflerin nelerdir?

2013'e kadar Stratejik Planımızı yapıp gözden geçirdik. Bagatur Avukatlık Bürosunu dünya ile daha bütünleşmiş ve rekabetçi bir noktaya taşımak istiyoruz. Gelecek yıl KalDer EFQM Büyük Ödülüne aday olmayı ve bir ilki daha başarmayı hedefliyoruz. Bu yolla hukukta kalite kavramının yerleşmesine öncülük etmeyi umuyoruz.

AB Hukuku ile Türk hukuku, sence, ne zaman uyum sağlayabilir? Türkiye'de AB hukukunun Türkiye'de etkin olarak uygulanabileceğini, yasaların, mahkemelerin, yargıçların, savcılarının ve avukatların kısa zamanda uyum sağlayabileceğine inanıyor musun?

Eski Yargıtay Başkanı Prof Dr. Sami Selçuk ile yaptığım bir söyleşide bana "Kongo'nun hukuku bizden ileri, çünkü onlar sadece Fransız hukukunu almadılar, ayrıca Fransız yargıçlar geldi, bu hukuku uyguladı" demişti. Demin de söylediğim gibi, aslında hukuk alt yapımız çok benzer AB ile ancak uygulama ve yaklaşımlarımız taban tabana zıt.

İÇİMİZDEN BİRİ

Faruk Bozbey TAC'64

Biz AB hukukunu olduğu gibi alıyor, çevirisini yapıyor ve kanunlaştırıyoruz. Tarihçi Prof Dr. Halil İnalcık, "Biz Osmanlı'dan bir sürü kötü miras aldık, ama en kötüsü "yok kanun, yap kanun anlayışdır" demişti. İşte bu kötü alışkanlık sürüp gidiyor. AB'ye üye olmak kanun yapma veya kanunların uyumlu hale gelmesi işi değildir. Bu, bir başkasının anlayışını kabul etme, içine sindirme işidir. Cumhuriyet'ten sonraki en büyük toplumsal dönüşüm projesidir. Ülkemizin demokratikleşmesinden söz edilince, ben demokrasiyi erişilebilirlik rejimi diye anlıyorum. Örneğin; Kapımda birisi var evime girmeye çalışıyor, polisi arıyorum, ne kadar sürede ulaştı, ne kadar sürede geldi ve olaya müdahale etti? Kaza geçirdim; ilk yardım ne zaman ulaştı? Haksızlığa uğradım; adalet ne kadar zamanda tecelli etti? Ve bu bana neye mal oldu? Adalet erişimim ne kadar hızlı ve maliyeti de ne kadar az olursa, ben işte o zaman gerçekten demokratik bir hukuk ülkesinde yaşadığımı hissederim.

Bunca tecrübeden sonra, hukuk öğrenimi yapmak isteyen genç TAC öğrencilerine neler önerirsiniz?

Devlet üniversiteleri halen en iyi hukuk fakültelerini barındırıyor. Seçimlerini oradan yapmalarını, İngilizcelerini okul boyunca geliştirecek fırsat yaratmalarını ve en az bir dil daha öğrenmelerini; farklı öğrenme yaklaşımlarını araştırmalarını, bilgisayar ve benzeri teknolojik aletleri çok iyi kullanmalarını, AB ve ABD'deki hukukçularla ilk günden bağlantıya kurmalarını, yazları en az bir ay staj yapmalarını ve iyi hukuk bürolarında staj için, uyanık olmalarını öneririm. Örneğin bizim büroda, beraber çalıştığımız, TAC mezunu 3 genç avukat arkadaşımız var. Onlara da aynı tavsiyeleri yapıyorum. '

Kim bu TAC'li kardeşlerimiz?

2002 mezunu Deniz Saraman, 2003 mezunu Emine Ekenler ve 2004 mezunu Saadet Güleç. Üçü de lisans öğreniminden sonra ihtisaslaşıyorlar. Ayrıca Avrupa ve Ekonomi Hukuku ve "Özel Hukuk" üzerinde yüksek lisans yapıyorlar. Büromuzda pratik yaparak tecrübelerini arttırıyorlar. '

Yani şimdi biz burada '64'lü ben, 81'li sen, 2002'li Deniz Saraman, 2003 Emine Ekenler ve 2004 mezunu Saadet Güleç kardeşimiz olmak üzere, beş nesil bir

arada TAC'liyiz değil mi? Aramızda 40 yıllık dönem farkı olsa da, daha yeni okuldan gelmiş gibi, ne güzel anlaşıyoruz. Ne mutlu bize... Sonsuz saygılar bu çağdaş eğitimi bize verenlere ve bu imkanı bize sağlayanlara...

Evet öyle... Çok mutluluk ve gurur verici bir olay. Örneğin ben doğduğum sene siz TAC'den mezun olmuşsunuz. Ama işte gördüğünüz gibi, hepimiz aynı duyguları paylaşıyor, çağdaş, demokrat, hür düşünceli ve ahenkli bir gurup oluşturabiliyoruz. Birbirimizi ilk defa da görsek hemen kaynaşabiliyoruz. Çünkü TAC'de gerçekten çağdaş ve milli bir eğitim almışız... Bu yönden de, çok şanslıyız.

TAC'ye en son ne zaman gittin? Ne farklar gördün?

TAC'ye, en son geçen yıl Kariyer Günlerinde gittim. Okulun ortası basket sahası idi, çayır olmuş. Yemekler adam akıllı güzel. Öğretmenler güler yüzlü ve çok genç. Bizim zamanımızda, orta yaşlılara biz "genç" derdik. Öğrenciler, daha çok yakın çevreden, yani bizim zamanımızdaki gibi, tüm Türkiye'ye açık değil artık Tarsus. İlk kısımdan gelenlerle, liseden katılanlar arasında ciddi bir ayrılık gayrılık var. "Yaşasın" yatılılık iyice benimsenmiş; belki yine tüm Türkiye'nin okulu oluruz ve daha çok yatılı olur ve daha kaynamış bir TAC.

Özlemişim okulumu... Hep özlemle giderim Tarsus'a. Aslında bir bakıma anamdır; benim babamdır. Büyüyüp de, nasıl büyüdüğümü anlamadığım bir güzel yerdir. Baktım, bu kez o da büyümüş, hatta biraz da yaşlanmış TAC ne de olsa 100 yılını devirdi.

Sevgili Çağrı, daha konuşacak çok şeyimiz var ama sohbetimizin sonuna geldik. Bu güzel rastlantı, sohbet ve verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederim.

Faruk Abi, bu güzel sohbet için, asıl ben sana da teşekkür ederim. Zamanın nasıl çabuk geçtiğini anlamadım. Senin şahsında tüm TAC'li ağabeylere, arkadaşlara ve kardeşlere saygı ve sevgilerimi sunarım.

